

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/9/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619010217
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4619010217.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Lenky Kováčovej, PhD. a JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému H. Y. a spol., pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných H. Y. a H. L. a prokurátora Okresnej prokuratúry Topoľčany, proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.10.2020 sp. zn. 1T/36/2019, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29.03.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo vzťahu k obom obžalovaným vo výroku o vine v bode 2/, výroky o treste a náhrade škody. Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaní

1/ H. Y. , narodený XX.XX.XXXX v L.,
trvale bytom R. XXX/XX, F.,
t.č. od 10.01.2019 vo väzbe v ÚVTOS a ÚVV Nitra,

2/ H. L. , narodený XX.XX.XXXX v V.,
trvale bytom M.A. L. XXXX/X, V.

u z n á v a j ú v i n n ý m i , ž e:

obžalovaný H. L. po predchádzajúcom dohovore sa v doposiaľ nezistenom čase v nočných alebo v skorých ranných hodinách zo dňa XX.XX.XXXX na deň XX.XX.XXXX v V. na Ul. Y. v priestoroch baru M. stretol so spoluobžalovaným H. Y., kde si obžalovaný L. u obžalovaného Y. objednal odcudzenie mobilného telefónu poškodenej G. F. za dohodnutú odmenu 1.500,- Eur, pričom obžalovaný L. spoluobžalovanému Y. počas tohto stretnutia poškodenú G. F. v tom čase prítomnú v priestoroch baru M. kvôli identifikácii ukázal, pričom obžalovaný Y. s odcudzením mobilného telefónu súhlasil, následne dňa XX.XX.XXXX vo večerných hodinách medzi XX.XX až XX.XX hod. sa obžalovaní na osobnom motorovom vozidle H. - L. S, EČ: TO-R., ktoré používa obžalovaný Y., boli pozrieť v katastrálnom území obce F. v areáli reštaurácie P. na ubytovňu č. XXX a jej okolie, kde poškodená F. bývala, a to za účelom naplánovania odcudzenia vyššie spomínaného mobilného telefónu, kedy obžalovaný L. spoluobžalovanému Y. oznámil aj to, v ktorých dňoch po novom roku XXXX poškodená pracuje a kedy chodí do práce, následne obžalovaný Y. naplánoval a s doposiaľ nestotožnenou osobou zrealizoval lúpežné prepadnutie poškodenej G. F. a to tým spôsobom, že dňa XX.XX.XXXX približne o X.XX hod. v katastrálnom území obce F., okres V., pri bráne ubytovne na P. č. XXX, v úmysle zmocniť sa mobilného telefónu poškodenej, napadli poškodenú tým spôsobom, že ju nestotožnený páchatel chytil rukou zozadu za ústa druhou okolo hornej časti tela tak, aby nemohla ujsť, pričom jej povedal: „Nehúkaj, drž hubu“, vtedy k nej spredu pribehol obžalovaný Y., ktorý ju päšťami rúk opakovane udrel do oblasti hlavy, nôh ale najmä trupu, vytrhol jej kabelku, ktorú mala prevesenú na predlaktí, zdvihol jej nohy, spoločne ju preniesli cca 15 metrov za odstavené dodávkové vozidlo, kde ju zhodili na zem, pričom si poškodená kľakla na kolená, tu jej obžalovaný Y. prehľadával kabelku a peňaženku, pričom od nej

žiadal vydanie mobilného telefónu, následne poškodená vybrala svoj mobilný telefón z vrecka bundy a odovzdala ho páchatelom so slovami nech si všetko zoberú a nechajú ju, po čom jej povedali, aby si ľahla pod vozidlo, poškodená sa skrčila, jeden z páchatelov jej prehodil na hlavu kapucňu jej bundy a prikázali jej takto zostať 30 sekúnd, pričom z miesta činu ušli aj s jej mobilným telefónom zn. C. Iphone 7 v hodnote najmenej 360,- eur, čím poškodenej G. F., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, J. spôsobili škodu vo výške 360,- eur, poškodená G. F. utrpela zranenie - pomliaždenie mihalnice a okolia oka vpravo, pomliaždenie pravého hrudníka, odreninu ľavého kolena s dobou liečenia 7 dní, následne dňa XX.XX.XXXX približne o XX.XX hod. prišiel obžalovaný L. do miesta trvalého bydliska obžalovaného Y., ktorému počas stretnutia odovzdal hotovosť vo výške 1.900,- eur ako odmenu za vykonanie objednaného skutku“

t e d a :

obžalovaný H.

- spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

obžalovaný H. L.

- úmyselne požiadal iného, aby si prisvojil cudziu vec, tým že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu,

t ý m s p á c h a l i :

obžalovaný H. Y.

- zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 odsek 1 Trestného zákona,

obžalovaný H. L.

- účastníctvo k prečinu krádeže podľa § 21 odsek 1 písmeno c/ Trestného zákona k § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o i m u k l a d á :

Obžalovanému H. Y.

aj za prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, z ktorého bol právoplatne uznaný vinným rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.10.2020 sp. zn. 1T/36/2019, podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona, za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona trest prepadnutia veci:

- mobilný telefón zn. Honor, model X.-L21, čiernej farby so SIM kartou
- mikina bielej farby s kapucňou.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Obžalovanému H. L.

podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona a § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienenečne odkladá na skúšobnú dobu s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného v skúšobnej dobe.

Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona sa určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 odsek 2, odsek 4 písmeno a/ Trestného zákona sa mu ukladá povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej G. F., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, J. na vzdialenosť menšiu ako päť metrov.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona trest prepadnutia vecí:

- mobilný telefón zn. iJ. 6 S, bielozlatej farby, v čiernom puzdre, so SIM kartou a hodiny zn. C. Watch.

Podľa § 60 odsek 5 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Podľa § 287 odsek 1 Trestného poriadku sú obaja obžalovaní povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej G. F., narodenej XX.XX.XXXX, bytom Y. XXX/XX, J. škodu v sume 350 eur (tristopäťdesiat eur).

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku sa poškodená G. narodená 0X.XX.XXXX, bytom Y., PC. so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa), uznal obžalovaných H. Y. v bode 1/ z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a v bode 2/ zo spolupáchateľstvom spáchaného zločinu lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák. a obžalovaného H. L. u účastníctva k prečinu krádeže podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. k § 212 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že: 1/ obžalovaný H. Y. dňa XX.XX.XXXX približne o XX.XX hod. v V. na ul. V. pred lekárnou „L.“, po predchádzajúcom nedorozumení fyzicky napadol poškodeného A. C. tým spôsobom, že ho opakovane udrel päťami rúk do oblasti hlavy a následne kolenom kopol do oblasti hlavy, v dôsledku čoho poškodený A. C. utrpel zranenie pomliaždeniny v oblasti čela, brady a líc, ktoré si vyžiadali jednorazové ošetrenie bez následného liečenia a práceneschopnosti,

2/ obžalovaný H. L. po predchádzajúcom dohovore sa v doposiaľ nezistenom čase v nočných alebo v skorých ranných hodinách zo dňa XX.XX.XXXX na deň XX.XX.XXXX v V. na Ul. Y. v priestoroch baru M. stretol so spoluobžalovaným H. Y., kde si obžalovaný L. u obžalovaného Y. objednal odcudzenie mobilného telefónu poškodenej G. F. za dohodnutú odmenu 1.500,- Eur, pričom obžalovaný L. spoluobžalovanému Y. počas tohto stretnutia poškodenú G. F. v tom čase prítomnú v priestoroch baru M. kôli identifikácii ukázal, pričom obžalovaný Y. s odcudzením mobilného telefónu súhlasil, následne dňa XX.XX.XXXX vo večerných hodinách medzi XX.XX až XX.XX hod. sa obžalovaní na osobnom motorovom vozidle H. - L. S, EČ: TO-R., ktoré používa obžalovaný Y., boli pozrieť v katastrálnom území obce F. v areáli reštaurácie P. na ubytovňu č. XXX a jej okolie, kde poškodená F. bývala, s to za účelom naplánovania odcudzenia vyššie spomínaného mobilného telefónu, kedy obžalovaný L. spoluobžalovanému Y. oznámil aj to, v ktorých dňoch po novom roku XXXX poškodená pracuje a kedy chodí do práce, následne obžalovaný Y. naplánoval a s doposiaľ nestotožnenou osobou zrealizoval lúpežné prepadnutie poškodenej G. F. a to tým spôsobom, že dňa XX.XX.XXXX približne o X.XX hod. v katastrálnom území obce F., okres V., pri bráne ubytovne na P. č. XXX, v úmysle zmocniť sa mobilného telefónu poškodenej, napadli poškodenú tým spôsobom, že ju nestotožnený páchatel' chytil rukou zozadu za ústa druhou okolo hornej časti tela tak, aby nemohla ujsť, pričom jej povedal: „Nehúkaj, drž hubu“, vtedy k nej spredu pribehol obžalovaný Y. ktorý ju päťami rúk opakovane udrel do oblasti hlavy, nôh ale najmä trupu, vytrhol jej kabelku, ktorú mala prevesenú na predlaktí, zdvihol jej nohy, spoločne ju preniesli cca 15 metrov za odstavené dodávkové vozidlo, kde ju zhodili na zem, pričom si poškodená kľakla na kolena, tu jej obžalovaný Y. prehľadával kabelku a peňaženku, pričom od nej žiadal vydanie mobilného telefónu, následne poškodená vybrala svoj mobilný telefón z vrečka bundy a odovzdala ho páchatel'om so slovami nech si všetko zoberú a nechajú ju, po čom jej povedali, aby si ľahla pod vozidlo, poškodená sa skrčila, jeden z páchatel'ovo jej prehodil na hlavu kapucňu jej bundy a prikázali jej takto zostať 30 sekúnd, pričom z miesta činu ušli aj s jej mobilným telefónom zn. C. Iphone 7 v hodnote najmenej 370 eur, čím poškodenej G. F., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom Y. XXX/

XX, J. spôsobili škodu vo výške 370 eur, poškodená G. F. utrpela zranenie - pomliaždenie mihalnice a okolia oka vpravo, pomliaždenie pravého hrudníka, odreninu ľavého kolena s dobou liečenia 7 dní, následne dňa XX.XX.XXXX približne o XX.XX hod. prišiel obžalovaný L. do miesta trvalého bydliska obžalovaného Y., ktorému počas stretnutia odovzdal hotovosť vo výške 1.900,- eur ako odmenu za vykonanie objednaného skutku.

Za to bol obžalovanému H. Y. uložený podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. za nezistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Zároveň mu podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. bol uložený trest prepadnutia vecí - mobilný telefón zn. P. model NEM-L21, čiernej farby so SIM kartou a mikina bielej farby s kapucňou.

Podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. rozhodol, že vlastníkom zhabaných vecí sa stáva štát. Okrem toho zaviazal obžalovaného Y. podľa § 287 ods. 1 Tr. por. nahradiť poškodenej G. F. škodu v sume 350 eur.

Obžalovanému H. L. bol podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j/ Tr. zák., nezistenej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, ktorý mu bol podľa § 51 ods. 1 Tr. zák., § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložený s probačným dohľadom nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe, pričom podľa § 50 ods. 1 Tr. zák., mu bola určená skúšobná doba 2 roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a/, písm. f/ Tr. zák. mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej G. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX/XX, J., na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a taktiež povinnosť spočívajúca v príkaze osobne sa ospravedlniť poškodenej G. F..

Aj tomuto obžalovanému bol podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. uložený trest prepadnutia vecí - mobilný telefón zn. iJ. 6 S, bielozlatej farby, v čiernom puzdre so SIM kartou a hodiny zn. C. Watch. Zároveň podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. rozhodol, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

J. G. F. v zmysle § 288 ods. 2 Tr. por. odkázal so zvyškom jej nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný Y., čo do výroku o vine a treste, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný L. prostredníctvom obhajcu podal odvolanie voči všetkým výrokú rozsudku.

A rovnako podal odvolanie ihneď aj prokurátor čo do viny a trestu v neprospech oboch obžalovaných. Obžalovaný H. Y. v písomne odôvodnenom odvolaní podanom prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že bolo porušené jeho právo na obhajobu zásadným spôsobom, keď obhajoba zabezpečila vyhotovenie znaleckého posudku č. 006/2020 Ing. Jána Kuljovského, ktorý navrhla ako dôkaz vykonať na hlavnom pojednávaní dňa 21.10.2020, čo súd odmietol, pričom podľa jeho názoru išlo o jeden z najdôležitejších dôkazov na zistenie skutkového stavu veci. Tento znalecký posudok priamo vylučuje alternatívu priebehu skutku tak, ako ju uviedol súd I. stupňa, vychádzajúcu z predpokladu, že bunda zaistená u obžalovaného je tá istá bunda, ktorú mal v čase spáchania skutku oblečenú páchatel' skutku. Tento dôkaz spochybňuje aj predpoklad súdu, že na bunde obžalovaného bola pachová stopa poškodenej a teda vyvracia základ, na ktorom súd postavil rozhodnutie o vine. Namietal, že súd I. stupňa sa zamerail iba na preukázanie verzie, že obžalovaný spáchal skutok uvedený v obžalobe, keď všetky dôkazy vyhodnotil jednotanne v neprospech obžalovaného na základe vlastných domnienok a hypotéz, ktoré sa nedali podložiť reálnym dôkazom. Znalecký posudok, ktorý predložili, jednoznačne preukazuje, že na kamerovom zázname, na ktorom je páchatel' skutku, nie je bunda obžalovaného, čím je zároveň spochybnené, že na nej nemôže byť pachová stopa poškodenej. Poukázal na nelogickosť postupu súdu, ktorý na jednej strane ako dôkaz pripustil kamerový záznam predložený obhajobou a teda dokazoval, že ide o bundu zaistenú u obžalovaného a na strane druhej zamietol dôkaz znaleckým posudkom sledujúci rovnaký cieľ s konštatovaním, že ide o dôkaz nadbytočný.

Ďalej namietal pachovú stopu s tým, že metóda pachovej identifikácie môže byť iba dôkazom podporným a nie priamym. Nie je žiadna možnosť kontroly vierohodnosti tohto dôkazu obsahovým overením samotného identifikačného aktu. Poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako aj Najvyššieho súdu Českej republiky a Ústavného súdu Českej republiky, z ktorých vyplýva, že pozitívny výsledok použitia metódy pachovej identifikácie len s veľkou pravdepodobnosťou svedčí o možnom kontakte identifikovanej osoby s predmetom, na ktorom bola nájdená pachová stopa. Znalec sa nemôže opierať o zistenia, ktoré sám urobí na mieste činu a namietal tiež, že zo zaistenia pachovej stopy dňa 14.01.2019 vyplýva, že stopu zaisťoval kriminalistický technik bez účasti vyšetrovateľky, čo je v rozpore

so zákonom. Okrem toho nebolo obhajobe umožnené zúčastniť sa na tomto úkone a preto výsledky takto vykonaného úkonu nemôžu byť použité ako dôkaz.

Súd I. stupňa ako zásadný dôkaz proti nemu použil výpoveď spoluobžalovaného H. L. zo dňa 09.01.2019, 10.01.2019, kedy on bol v procesnom postavení zadržaného, pričom konfrontácia bola uskutočnená dňa 11.01.2019. Podľa súdu I. stupňa tento predmetné výpovede považoval za neodkladné úkony z dôvodu, že obžalovanému Y. nemohlo byť vznesené obvinenie z dôvodu, že bol zadržaný až 10.01.2019, pričom poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Tdo/2/2010 zo dňa 16.02.2010. Namietal, že dané výpovede spoluobžalovaného L. nie je možné v konaní proti obžalovanému Y. použiť z dôvodov, že nie je možné na týchto výpovediach, keďže boli urobené pred vznesením obvinenia obžalovanému Y., výlučne alebo v rozhodujúcej miere založiť uznanie viny obžalovaného Y., čo súd I. stupňa v predmetnej veci urobil. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 48/2017, z ktorého vyplýva, že je vylúčené použitie dôkazu - výpovede spoluobžalovaného L. pred vznesením obvinenia obžalovanému Y.. Nie je zrejmé, na základe čoho dospel súd I. stupňa k záveru, že skutok vykonal obžalovaný Y..

Ďalej namietal, že pokiaľ u spoluobžalovaného L. prekvalifikoval jeho konanie na trestný čin krádeže, resp. účastníctvo na ňom, čo odôvodnil tým, že z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že konanie spoluobžalovaného spočívalo v objednaní lúpeže, nie je potom zrejmé, na základe akého procesne vykonaného dôkazu súd predpokladal, že lúpež vykonal sám obžalovaný Y., keď spoluobžalovaný L. ho o nič také nežiadal a povedal iba toľko, že obžalovaný Y. to mal zariadiť. V prípade, že by bolo možné použiť výpoveď spoluobžalovaného L. v trestnom konaní, išlo by iba o nepriamy dôkaz, ktorý by mal hodnotu iba v spojení s inými dôkazmi.

Pokiaľ ide o úradný záznam z analýzy hovorov s lokalizačnými údajmi telefónu obžalovaného, tento taktiež nemôže slúžiť ako dôkaz v trestnom konaní. Pokiaľ bol telefón obžalovaného lokalizovaný v mieste, ktoré pokrýva obec F. a aj miesto činu, nemožno to vykladať v neprospech obžalovaného, pretože tento v mieste lokalizačného bodu býva a v čase spáchania skutku bol doma.

S poukazom na všetky horeuvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec tomuto súdu vrátil, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Sám obžalovaný Y. v písomne podanom odvolaní poukázal tiež na to, že výpoveď spoluobžalovaného L. zo dňa 09.01.2019 a 10.01.2019 nie je možné proti nemu použiť, nakoľko tieto boli urobené pred vznesením obvinenia. Aj v prípade, že by tieto bolo možné použiť, obžalovaný L. sa nikde nevyjadril, že tento skutok vykonal práve on. Výpovede spoluobžalovaného L. sú plné protikladov a nezhodujú sa s výpoveďami svedkov Y. H. a H. F.. Taktiež namietal zaistenie pachovej stopy, ktorú zaistoval len kriminalistický technik bez účasti vyšetrovateľky, čo je v rozpore so zákonom a obhajobe nebolo umožnené zúčastniť sa na tomto úkone a preto výsledky tejto pachovej identifikácie nie je možné použiť ako dôkaz. Poukázal na to, že ani zaistená mikina nebola zablonbovaná, zapečatená a teda nie je zrejmé, kto všetko mal k nej prístup. Vyslovil, že je pravdepodobné, že s ňou bolo manipulované, čo nevytlúčil ani znalec Mgr. Branislav Diďák. Ani pri porovnávaní pachových stôp nebol prizvaný ani jeden z jeho obhajcov a nebol vykonaný ani videozáznam z tohto úkonu. Odôvodnenie súdu I. stupňa, že on a poškodená sa nikdy predtým a ani potom nestretli a teda pachová stopa z poškodenej sa mohla na jeho bundu dostať jedine pri skutku, nepovažoval za správne, pretože ani on ani poškodená nikdy nevytlúčili možnosť, že by sa mohli stretnúť. Takéto odôvodnenie je podľa neho založené na domnienke. Poukázal aj na znalecký posudok Ing. Jána Kuljovského, ktorý vylúčil možnosť, že biela mikina, ktorá bola zaistená políciou, je tá istá, ktorú mal niektorý z páchatel'ov oblečenú tak, ako to vyplýva z videozáznamu zaisteného políciou, keďže tvrdil, že páchatelia boli oblečení v tmavom. Týmto vlastne bolo potvrdené, že pachová stopa poškodenej na bielej mikine bola zmanipulovaná. Rovnako ako obhajca poukázal na to, že nie je možné použiť ako dôkaz úradný záznam polície, z ktorého vyplýva, že jeho mobilný telefón bol lokalizovaný v okolí miesta činu. Namietal nesprávne vyhodnotenie skutočností, kto komu dňa XX.XX.XXXX telefonoval a tvrdil, že z výpisov hovorov je zrejmé, že on volal L. XX.XX.XXXX o 16:28:21 hod. v trvaní 54 sekúnd, kedy volal iba na základe jeho zmeškaných hovorov. L. mu volal potom o 18:36:01 hod. v trvaní 16 sekúnd. Namietal tiež stanovenie hodnoty mobilného telefónu znalcom Ing. Milanom Tomčíkom, kde znalec podľa neho nezohľadnil skutočnosť, že dokumentácia k mobilnému telefónu poškodenej nebola úplná a tento znalecký posudok preto považuje za neodborný, plný nejasností, pochybností a hodnota mobilného telefónu stanovená na 360,- eur je chybné stanovená. Ďalej namietal odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde poukázal na to, že svedkyňa Y. H. vo svojej výpovedi uviedla, že sa on s L. v diskobare M. nerozprávali a preto aj výpoveď L. v tomto smere považuje za nepravdivú. Rovnako poukázal na nesprávne tvrdenie súdu I. stupňa, že

považoval výpoveď svedkyne X. L. za nedôveryhodnú, pretože táto skutočne hovorila pravdu, že telefón mu ráno dňa XX.XX.XXXX skutočne nezvonil, jeho zobudila až blikajúca dióda a keď videl zmeškaný hovor, zavolať, ozval sa mu J., ktorý uviedol, že ide o omyl. Poukázal tiež na to, že on skutočne dňa 29.12.2018 utrpel pomliaždenie hrudníka a preto tvrdenie E. E., že na ňom dňa 31.12.2018 nevidel žiadne zranenia ani zdravotné problémy, ktoré citoval v rozsudku súd I. stupňa, nie je pravdivé, pretože tento vo svojej výpovedi uvádzal, že mu Y. spomínal, že má bolesti, že ho bolí rebro, ale viditeľne žiadne zdravotné problémy on nevidel. Na základe týchto skutočností potom považoval rozsudok súdu I. stupňa za jednostranne vyhodnotený. Okrem iného namietal aj to, že neboli mu zistené žiadne poľahčujúce okolnosti, avšak on sa už dňa 11.09.2019 ku skutku pod bodom 1/ priznal, keď urobil vyhlásenie o vine vo vzťahu k tomuto skutku a preto mu mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. Nakoniec uviedol, že súd si zvolil určitú predstavu o priebehu skutku a na základe toho jednostranne v neprospech obžalovaného vyhodnocoval jednotlivé dôkazy. Navrhol rovnako ako jeho obhajca, aby bol napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obhajca obžalovaného H. L. v písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že súhlasí s argumentáciou súdu I. stupňa, že konanie obžalovaného L. nenaplnilo znaky zločinu lúpeže vo forme účasti. Namietal iba spôsob určenia výšky škody, ktorá mala vzniknúť odcudzením mobilného telefónu poškodenej F.. Podľa jeho názoru znalecký posudok znalca Ing. Milana Tomčíka je nesprávny, keď znalec vôbec nebral do úvahy, že ukradnuté zariadenie nebolo kompletné, telefón bol kupovaný „z druhej ruky“, čo malo za následok aj zlé určenie koeficientov a následne všeobecnú hodnotu posudzovaného zariadenia. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a vec postúpil na prejednanie ako priestupok.

Odvolanie okresného prokurátora bolo podané čo do výroku o vine a treste v neprospech oboch obžalovaných.

Poukázal na to, že súd I. stupňa na hlavných pojednávaní vykonal dôkazy, rešpektujúc uznesenie Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.03.2020 sp. zn. 2To/18/2020, avšak pokiaľ ide o otázku viny a s tým súvisiace ustálenie právnej kvalifikácie konania oboch obžalovaných v prípade skutku pod bodom 2/, v tejto časti je rozsudok nezákonný. Podľa jeho názoru obžalovaný H. Y. sa na základe vykonaného dokazovania dopustil viacerých trestných činov, pričom skutok pod bodom 1/ súd kvalifikoval ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a skutok pod bodom 2/ kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák., teda obžalovanému Y. bol ukladaný trest za dva úmyselné trestné činy spáchané dvoma skutkami, z ktorých jeden je zločinom. V danom prípade u obžalovaného Y. prichádzalo do úvahy ukladanie úhrnného trestu v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Tr. zák. Pokiaľ mu bol ukladaný úhrnný trest podľa § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. nie je možné takto uložený trest považovať za zákonný. Správne súd I. stupňa pri ustálení viny oboch obžalovaných vychádzal z výpovede obžalovaného L., pričom výsluchy obžalovaného L. v priebehu prípravného konania boli realizované zákonným spôsobom a správne súd I. stupňa prihliadal aj na výsledky znaleckého dokazovania znalcom Mgr. Branislavom Didákom a lekárske správy k zraneniam poškodenej a kamerových záznamov. Avšak pokiaľ ide o ustálenie právnej kvalifikácie, nie je možné striktno vychádzať len z tvrdenia obžalovaného L. bez toho, aby súd zobral do úvahy aj všetky ostatné okolnosti prejednávaneho skutku.

Podľa jeho názoru pokiaľ L. tvrdil, mu išlo iba o zmiznutie telefónu, poukázal na to, že spáchanie skutku si dôkladne premyslel a zorganizoval, nakontaktoval sa na spoluobžalovaného Y., pričom vedel, že ide o kšeftára, z ktorého mal dokonca strach. Napriek tomu, si s ním dohodol stretnutie v priestoroch baru M. v V., kde mu ukázal poškodenú, zistil kedy poškodená pracuje, ukázal Y. miesto jej bydliska a navyše si s ním dohodol odmenu za spáchanie skutku, ktorú mu o sumu 400,- eur aj po spáchaní lúpežného prepadnutia vyplatil. Podľa jeho názoru obžalovaný L. nepochybne vedel, resp. musel vedieť, že za účelom získania mobilného telefónu dôjde, resp. musí dôjsť k priamemu stretnutiu obžalovaného Y. s poškodenou. Neobstojí jeho tvrdenie, že k odcudzeniu telefónu malo dôjsť bez použitia násillia. Minimálne dňa XX.XX.XXXX, keď sa po príchode do práce dozvedel, že poškodená neprišla do práce z dôvodu, že došlo k lúpežnému prepadnutiu, aj napriek tomu večer obžalovanému Y. vyplatil dohodnutú odmenu. Konanie oboch obžalovaných sa vyznačovalo plánovitosťou a teda aj vo vzťahu k obžalovanému Y. bolo potrebné konanie tak obžalovaného L. kvalifikovať tak, ako bolo uvedené v obžalobe okresného prokurátora. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. a vec vrátiť súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Na základe horepodaných odvolaní oprávnenými osobami Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli v odvolaní vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa je potrebné v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por. zrušiť, pretože boli zistené chyby vo výroku napadnutého rozsudku a keďže bolo možné na základe vykonaných dôkazov vo veci rozhodnúť, odvolací súd po zrušení veci v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu obžalovaný, ako aj obhajcovia, zotrvali na písomných dôvodoch odvolania. Na základe návrhu obžalovaného H. Y., krajský súd doplnil dokazovanie výsluchom znalca Ing. Jána Kuljovského, znalca z odboru kriminalistická fotografia a video.

Uvedená trestná vec už bola predmetom odvolacieho konania, keď rozsudok Okresného súdu Topoľčany zo dňa 11.12.2019 sp. zn. 1T/36/2019 bol uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 31.03.2020 sp. zn. 2To/18/2020 zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Po opätovnom predložení veci na rozhodnutie o hore uvedených odvolaniach, krajský súd opätovne preskúmal predmetnú trestnú vec a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa pre chyby v napadnutom výroku rozsudku je potrebné zrušiť a v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a keďže vo veci bolo zabezpečených dostatok dôkazov krajský súd sám rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o bod I/ napadnutého rozsudku, tento zostal nedotknutý, pretože ohľadne tohto skutku nebolo podané odvolanie a teda výrok o vine zostal právoplatný ako aj výrok o právnej kvalifikácii, keď obžalovaný urobil vyhlásenie, že je vinný a aj z dokazovania vyplynulo, že správne bolo potom jeho konanie právne kvalifikované ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Odvolanie sa v podstate týkalo len skutku pod bodom 2/ a celého výroku o treste u oboch obžalovaných. Na základe dôkazov, ktoré boli vykonané tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, bolo zistené, že obžalovaný H. Y. poprel spáchanie tohto skutku, avšak nepoprel, že ho v decembri kontaktoval obžalovaný L. a tento sa chcel s ním stretnúť. Dohodli si stretnutie v bare M. v V., kde on robil vyhadzovača. Obžalovaný L. za ním do tohto baru prišiel, potvrdil, že sa rozprávali o tom, kde pracuje, čo robí, sťažoval sa mu, že má problémy s milenkou, ktorá sa ho snažila vydierať tým, že o ich vzťahu povie jeho manželke a posielala mu rôzne SMS a MMS. Obžalovaný L. sa ho spýtal, či by nevedel vybaviť zmiznutie telefónu poškodenej F. a že mu za to dá odmenu 1 000,- eur. Obžalovaný Y. tvrdil, že mu uviedol, že s tým nechce nič mať, ale požiadal ho, aby sa mu ozval ohľadne nábytku. Po novom roku dňa XX.XX.XXXX mu mal obžalovaný L. volať a povedať mu, že príde za ním ohľadne nábytku a to poličky do šatníka. Keď L. prišiel pred jeho dom, tvrdil, že mal pre neho nachystané peniaze za túto poličku, ale túto mu L. nedoniesol a dohodli sa, že mu ju prinesie asi tak do mesiaca. Obžalovaný Y. poprel, že by mu bol obžalovaný L. povedal meno poškodenej a nepovedal mu ani to, že je to jeho kolegyňa. Potvrdil však, že on používal osobné motorové vozidlo s U. TO-R., ktorý patril jeho otcovi. Taktiež poprel, že by bol s L. s týmto vozidlom v areáli reštaurácie P.. Pokiaľ bola vydaná biela mikina, tvrdil, že túto nenosil a mal ju oblečenú iba jedenkrát, pričom bola uložená v skrini v šatníku.

Naproti tomu obžalovaný H. L., ktorého výpoveď na hlavnom pojednávaní z prípravného konania zo dňa 09.01.2019 a 10.01.2019 bola prečítaná, pričom odvolací súd sa nestotožnil s námietkami obžalovaného Y., že túto výpoveď nemožno voči nemu použiť, keďže bola urobená pred vznesením obvinenia obvinenému Y.. Je potrebné uviesť a bolo to uvedené aj v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení krajského súdu, že obžalovaný L. bol v prípravnom konaní vypočutý v súlade s Trestným poriadkom, po začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia práve obžalovanému L. pre zločin lúpeže a tento vo výpovedi zo dňa 09.01.2019 uviedol, že s poškodenou G. F. mal intímny pomer a táto mu napísala v novembri 2019, že je tehotná. Žiadal ju, aby išla na potrat, s čím poškodená súhlasila a aj mu oznámila, že na potrate bola, avšak on chcel od nej nejaké potvrdenie a obával sa, že predošlé správy by mohla zasláť jeho manželke. Preto oslovil obžalovaného Y. a následne sa stretli v nočných hodinách z 22.12.2018 na 23.12.2018 v M. pube a požiadal ho, či by vedel zariadiť, aby poškodenej zmizol telefón. Y. mu oznámil, že to nie je problém a dohodli sa na finančnej odmene 1 500,- eur. Zároveň v tomto bare obžalovaný L. poškodenú ukázal obžalovanému Y., keďže tam bola aj s jej kolegyňou z práce a následne potom dňa 28.12.2018 šiel spoločne s obžalovaným Y. na jeho vozidlo mercedes na miesto, kde poškodená býva a taktiež mu povedal, kedy chodí z ubytovne do práce. Následne dňa XX.XX.XXXX, keď prišiel do práce, bolo mu oznámené, že poškodená bola lúpežne prepadnutá, volal jej aj na mobil,

ktorý mala vypnutý a z toho vlastne zistil, že už telefón nemá. Vo večerných hodinách dňa XX.XX.XXXX volal obžalovaný Y. ohľadne „poličky“, čo mali byť vlastne peniaze, ktoré mu mal dať ako odmenu za zmiznutý telefón a v tento deň, resp. večer, okolo 19.00 hod. odovzdal obžalovanému Y. sumu 1 900,- eur, pričom ako tvrdil, sa nezaujímal o to, akým spôsobom obžalovaný zobral poškodenej mobil. V tomto smere považoval odvolací súd prečítanie výpovede obžalovaného L. na hlavnom pojednávaní za dôkaz vykonaný zákonným spôsobom, pretože túto výpoveď možno považovať za neodkladný úkon, keď ešte nebolo vznesené obvinenie Y., keďže tento sa v mieste bydliska nenachádzal a bolo po ňom vyhlásené pátranie a tento výsluch bol vykonaný teda v súlade s Trestným poriadkom.

Nemožno súhlasiť s námietkami obhajoby, že obžalovaný bol vypočutý pred vznesením obvinenia obžalovanému Y. Z rozhodnutí, na ktoré poukázal obhajca v odôvodnení odvolania vyplýva, že nie je možné použiť výpoveď urobenú pred vznesením obvinenia obžalovanému len v prípade, že ide o výpoveď svedka a nie spoluobžalovaného. V danom prípade bol obžalovaný L. vo vzťahu k obžalovanému Y. spoluobžalovaným a nie svedkom a preto ako obvinený bol správne vypočutý ihneď po vznesení obvinenia jemu. Rozhodnutie R 48/2017 sa práve zaoberá výpoveďami svedkov po začatí trestného stíhania a pred vznesením obvinenia obvinenému a nie výsluchom iného spoluobvineného. K výsluchu spoluobvineného zaujal stanovisko Najvyšší súd SR v uznesení zo dňa 16.02.2010 sp. zn. 2Tdo 2/2010, z ktorého vyplýva, že výsluch obvineného bude spravidla neodkladným úkonom vo vzťahu k ďalším neskôr spoluobvineným osobám, ktorým dovtedy nemohlo byť vznesené obvinenie pre objektívne prekážky (neboli známy, boli na úteku a pod.), čo je tento prípad a to za podmienky, že pri takomto výsluchu obvinený vypovedal o spoločnej trestnej činnosti spáchanej s ďalšími neskoršie spoluobvinenými, alebo bola daná iná bezprostredná súvislosť trestnej činnosti takýchto neskorších spoluobvinených s trestnou činnosťou obvineného, ktorý je vypočúvaný v rámci neodkladného úkonu. Na základe tohto potom možno konštatovať, že výpoveď obžalovaného L. v prípravnom konaní bola vykonaná zákonným spôsobom podľa Trestného poriadku a táto v dôsledku toho, že obžalovaný L. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, bola prečítaná v súlade s ustanovením § 258 ods. 4 Tr. por. Aj z tohto vyplýva, že táto výpoveď bola čítaná ako výpoveď spoluobžalovaného a nie ako výpoveď svedka v zmysle § 263 ods. 1 Tr. por.

Z ďalších vykonaných dôkazov, najmä z výpovede poškodenej F. vyplýva, že táto keď išla dňa XX.XX.XXXX do práce o XX.XX hod., počula kroky, pričom prvý z mužov, ktorí k nej pribehli, ju chytil a druhý ju začal biť, odviekli ju za blízku dodávku, kde ju bili, nadávali jej, kopali do nej a žiadali, aby počkala 30 sekúnd, tvrdila, že jeden z nich jej hovoril, aby držala hubu a bolo jednoznačné, že išli iba po telefóne, pričom ju kopali do oblasti brucha. V telefóne mala správy zo vzájomnej komunikácie s obžalovaným L. ohľadne jej tehotenstva, keď ju jeden z útočníkov držal a druhý ju napádal, tomuto odovzdala aj mobilný telefón. Pokiaľ ide o útočníkov tvrdila, že týchto nepoznala, išlo o dvoch vysokých mužov, jeden bol oblečený v tmavom a ten druhý mal na sebe oblečené niečo bledšie. Pri tomto prepadaní utrpela zranenia, ako vyplýva z lekárskej správy a to pomliaždenie mihalnice a okolia oka vpravo, pomliaždenie pravého hrudníka, odreninu ľavého kolena s predpokladanou dobou liečenia 7 dní. Potvrdila, že pritom ako bola vypočúvaná na polícii, jej odoberali pachovú stopu, prišla tam s vecami, ktoré mala zabalené v igelíte, vyšetrovatelia jej ich zobrali aj s ňou do sterilizovanej miestnosti a v tejto si sama prikladala nejakú gázu na telo, nechala to na sebe asi 45 min a potom im to odovzdala.

X. L. odovzdala polícii bielu bundu so šnúrkami a kapucňou, ktorá patrila obžalovanému Y., túto vytiahla zo skrine, policajti, ktorí túto mikinu zobrali, mali rukavice, dali ju do papierového vreca. Táto svedkyňa okrem iného potvrdila, že obžalovaný Y. v noci dňa XX.XX.XXXX bol doma a nevšimla si, že by bol niekam odišiel.

Rovnako aj svedok H. J. potvrdil, že v noci z XX.XX.XXXX na XX.XX.XXXX bol doma. Náhodne sa z jeho telefónu vytočilo číslo Y., ktorý mu naspäť volal a povedal mu iba, že to bol omyl. Nevedel uviesť, ako je možné, že práve v kritický deň bol jeho mobil lokalizovaný na inom mieste.

Svedkyňa Z. R. - priateľka svedka J. potvrdila, že tento bol v kritickú noc doma a nikde nebol.

Ďalšia vypočutá svedkyňa Y. H. potvrdila, že obžalovaného L. poznala z práce a poškodená F. jej hovorila, že s ním mala pomer a aj to, že je s ním tehotná. Potvrdila, že v noci z 22.12.2018 na 23.12.2018 bola s poškodenou v bare M., L. v tomto bare videla, ale nevidela, že by sa bol rozprával so Y..

Svedok H. F. vypovedal, že niekedy v polovici decembra 2018 mu obžalovaný L. poslal na účet 2 000,- eur, pričom mu tvrdil, že tieto peniaze potrebuje skryť pred ženou, o čom svedčí aj SMS správa z mobilného telefónu obžalovaného L., že tento dňa 11.12.2018 odoslal na účet R patriaci svedkovi F. sumu 2 000,- eur. Tento svedok tiež potvrdil, že aj on bol z dňa 22.12.2018 na 23.12.2018 v bare M. a videl, ako sa obžalovaný L. rozpráva s obžalovaným Y..

Obžalovaný Y. jednoznačne namietal, že nebol to on, kto prepadol poškodenú, pretože ako vyplýva z kamerových záznamov, muž, ktorý mal prepadnúť poškodenú, nemal na sebe bielu mikinu a preto aj pachová stopa, ktorá bola zaistená z jeho mikiny, nebola zabezpečená správnym spôsobom. Tvrdil, že i napriek tomu, že súd vykonal dôkaz prehratím kamerového záznamu zabezpečeného obhajobou, ktorý preukazoval, že ak by mal páchatel mikinu, ktorá bola predložená na skúmanie, táto by sa zobrazovala na kamerovom zázname iným spôsobom, ako tomu bolo na zaistenom kamerovom zázname z miesta činu, súd toto nebral do úvahy.

Na porovnanie obrazových záznamov zaistených z miesta činu a obrazového záznamu, ktorý predložila obhajoba a ktorý bol na hlavnom pojednávaní vykonaný, obhajoba navyše zabezpečila ešte znalecký posudok Ing. Jána Kuljovského, ktorý dôkaz bol vykonaný odvolacím súdom a z tohto vyplynulo, že znalec skúmal kamerové záznamy nachádzajúce sa vo vyšetrovacom spise z miesta činu, vecné stopy zadokumentované vo vyšetrovacom spise a porovnal aj kamerový záznam predložený obhajobou.

Znalec skonštatoval, že na základe porovnania zaisteného kamerového záznamu z miesta činu a kamerového záznamu, ktorý predložila obhajoba, kde sa snažili nasimulovať situáciu na mieste činu a toto zachytiť na kameru, ako aj porovnaním vecných stôp a to mikiny obžalovaného, vyplynulo, že na základe výrazného znaku na predloženej mikine osoba dokumentovaná na spornom kamerovom zázname, t.j. kamerovom zázname zaistenom na mieste činu a porovnávacom zázname predloženom obhajobou, nemá oblečený zhodný odev, keďže na spornom kamerovom zázname oblečenie neobsahuje výraznú grafiku, ako je dokumentovaná obrázkami nachádzajúcimi sa v spise, ako aj v porovnávacom zázname. Na záver uviedol, že kamerový záznam predložený obhajobou bol robený za iných svetelných podmienok a vznikol v režime nočného videnia.

Z uvedeného je zrejmé, že potom obrazový záznam, ktorý predložila obhajoba, bol robený v režime nočného videnia, z čoho vyplýva, že potom grafika na mikine vyznela výraznejšie ako na kamerovom zázname zabezpečenom políciou.

Na základe týchto skutočností, potom aj krajský súd dospel k záveru, že ani doplnením dokazovania krajským súdom nebolo vyvrátené, že obžalovaný mal v čase činu na sebe mikinu, ktorá bola predložená na skúmanie a porovnanie pachových stôp.

Obžalovaný Y. okrem toho popieral, že bol na mieste činu a namietal tiež spôsob zaistenia jeho mikiny, z ktorej bola identifikovaná pachová stopa poškodenej. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že X. L. vydala príslušníkom polície mikinu bielej farby s nápisom vpredu, ktorú vybrala zo skrine, odovzdala ju policajtom, ktorí pri jej zaistení mali rukavice a dali ju do papierového vreca. Tento úkon bol vykonaný dňa 11.01.2019, čo vyplýva zo zápisnice o vydaní veci. Z evidenčnej karty metódy pachovej identifikácie zo dňa 14.01.2019 vyplýva, že pachová stopa číslo 8 (ďalej len PS č. 8) z bundy (bielej) patriacej H. Y., bola zaistená v kancelárii vyšetrovateľa a túto pachovú stopu zaistil kriminalistický technik npor. V. J.. K spôsobu zaistenia pachových stôp sa vyjadril znalec Mgr. Branislav Didák, ktorý uviedol, že pachová stopa označená č. 8, zaistená z bielej bundy podozrivého H. Y., bola zaistená štandardným spôsobom v zmysle Nariadenia PPZ č. 4/2004, ktorým sa mení a dopĺňa Nariadenie PPZ č. 10/1998 o metóde pachových konzerv. Rovnako tomu bolo aj pri odoberaní porovnávacjej pachovej stopy č. 2 (ďalej len PPS č. 2) od poškodenej F.. Pokiaľ ide o postup pri porovnávaní PS č. 8 z bielej bundy H. Y. a PPS č. 2 od poškodenej F., tento bol dodržaný a bol správny.

Na základe týchto skutočností ani krajský súd nemal dôvod spochybňovať výsledky pachovej identifikácie, z ktorej vyplynulo, že pachová stopa poškodenej sa nachádzala na zaistej mikine obžalovaného Y..

Námietku obhajoby, že z pachovej identifikácie nebol urobený videozáznam a nebolo umožnené obhajobe sa tohto úkonu zúčastniť, nemožno považovať za opodstatnenú, nakoľko prítomnosť inej osoby než je psovod pri pachovom porovnávaní, nie je s ohľadom na spôsob jeho vykonávania žiaduca. Zviera, ako hlavný nástroj identifikácie, je citlivé na vonkajšie vplyvy, ktoré by mohli byť negatívny dopad na výsledok úkonu.

Keďže pachová identifikácia je veľmi špecifický spôsob zabezpečovania dôkazu, jeho špecifiká sa odrážajú aj v možnostiach obhajcu, príp. obvineného zúčastniť sa na tomto úkone, čo však nie je v rozpore s právom na obhajobu a nezakladá to ani nezákonnosť vykonania dôkazu, keďže si to vyžaduje podstata úkonu. Keďže výsledok porovnávania psom nie je možné overiť inými spôsobmi (ľudskými zmyslami ani inými exaktnými metódami), je podstatné, aby úkon prebehol striktne so stanovenými postupmi, čo bolo vykonané.

Neobstojí ani námietka obhajoby, že z tohto úkonu nebol robený obrazový záznam, keďže priebeh a závery pachového porovnávania v predmetnej veci osvedčuje správa z tejto pachovej identifikácie zo dňa 25.01.2019, z ktorej vyplýva, že vzájomným porovnaním pachových stôp bola zistená pachová totožnosť medzi PS č. 8 (biela mikina patriaca obžalovanému Y.) a PPS č. 2 (patriaca poškodenej F.).

Na základe vykonaných dôkazov bolo potom jednoznačne preukázané a dokázané, že skutok pod bodom 2/ sa stal tak, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku. O vine obžalovaného Y. jednoznačne svedčí tak výpoveď spoluobžalovaného L., ktorý popísal, akým spôsobom a prečo obžalovaného požiadal o to, aby zobral poškodenej mobilný telefón. Obžalovaný Y. spolu s ďalšou nestotožnenou osobou dňa XX.XX.XXXX poškodenú, keď vychádzala z ubytovne, prepadol, násilím ju z doposiaľ nestotožnenou osobou chytili, udierali, násilím jej zobrali mobilný telefón, za čo si nechal obžalovaný Y. od obžalovaného L. zaplatiť 1 900,- eur. Bolo preukázané aj výpisov z telefonných hovorov, že obžalovaný Y. dňa XX.XX.XXXX telefonoval obžalovanému L., tento sa s ním stretol a odovzdal mu peniaze, pričom je absolútne nevierohodné tvrdenie Y., že by práve deň po novom roku ho obžalovaný L. sám navštívil ohľadne „poličiek“, ktoré mu sľúbil a ešte za ním prišiel, hoci žiadne poličky mu nepriniesol. V tomto smere odvolací súd uveril obžalovanému L., že potom, čo sa dozvedel o tom, že poškodená bola prepadnutá a keď nedvíhala telefón, že ho už nemá. Po telefonáte od Y. ohľadne (poličiek), čo mali byť peniaze, tieto mu obžalovaný L. priniesol v sume 1 900,- eur a išlo o peniaze, ktoré v polovici decembra poslal H. F. na jeho účet, aby ich schoval pred ženou.

Z hore uvedených dôkazov, ako aj z výsledkov pachovej identifikácie, jednoznačne vyplýva, že na mieste činu dňa XX.XX.XXXX bol práve obžalovaný Y., ktorý sa dostal do kontaktu s poškodenou F. pritom, ako ju s ďalšou nestotožnenou osobou prepadol, spôsobil jej zranenia a zmocnil sa jej mobilného telefónu. V tomto smere vyznieva aj nevierohodne tvrdenie obžalovaného Y., že sa nedopustil žiadneho trestného činu a na mieste činu nebol, pretože jedine on vedel, že záujem obžalovaného L. je na odcudzení telefónu poškodenej, aby ho správami, ktoré od neho v tomto mala, nevydierala, resp. aby ich neposlala jeho manželke. Bolo preukázané, že nič okrem mobilného telefónu, o ktorý mal obžalovaný L. záujem, poškodenej nebolo odcudzené.

Hodnota mobilného telefónu v konečnom dôsledku bola stanovená znalcom Ing. Milanom Tomčíkom, ktorý stanovil cenu mobilného telefónu zn. C. iPhone 7 A1778 128 GB ku dňu XX.XX.XXXX na sumu 360,- eur vrátane DPH. Aj odvolací súd pri stanovení hodnoty mobilného telefónu vychádzal práve z tohto znaleckého posudku, o ktorom nemal žiadne pochybnosti, keď správne ako uviedol súd I. stupňa nemohol vychádzať z odborných vyjadrení Ing. Adriána Váradyho ani z odborného vyjadrenia Dominika Tomku, pretože tieto považoval za nedostatočné, keď podľa vyjadrenia Ing. Váradyho hodnota hore uvedeného mobilného telefónu bola medzi 200 až 300,- eur a podľa Dominika Tomku 180 až 280,- eur. Práve znalec Ing. Milan Tomčík jednoznačne stanovil hodnotu tohto mobilného telefónu, pričom zohľadnil aj mieru jeho používania s poukazom na výpovede poškodenej zo dňa XX.XX.XXXX, 16.05.2019 a 09.09.2020. Keďže hodnota mobilného telefónu bola stanovená na sumu 360,- eur, nesprávne potom súd I. stupňa vo výroku napadnutého rozsudku v bode 2/ uviedol ako hodnotu mobilného telefónu sumu 370,- eur. Toto pochybenie však napravil odvolací súd tým, že rozsudok v bode 2/ zrušil v zmysle § 321 ods. 1 písm. b/, ods. 3 Tr. por., pretože boli zistené chyby v napadnutom výroku rozsudku a sám vo veci rozhodol.

Na základe dôkazov vykonaných tak v prípravnom konaní, ako aj súdom I. stupňa potom odvolací súd konanie obžalovaného L. kvalifikoval ako prečin krádeže vo forme účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. k § 212 ods. 1 Tr. zák., pretože požiadal iného, aby spáchal trestný čin tým, že si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobil tak malú škodu, keď hodnota mobilného telefónu presahovala 266,- eur a nepresahovala 2 660,- eur.

K tejto právnej kvalifikácii odvolací súd uvádza, že z vykonaného dokazovania ničím nebolo preukázané, že by obžalovaný L. požiadal obžalovaného Y., aby pri odcudzení mobilného telefónu bolo použité akékoľvek násilie, o tomto nevypovedá ani sám obžalovaný L. a spáchanie tohto skutku popiera obžalovaný Y., preto nemožno súhlasiť s názorom prokurátora, že obžalovaný L. musel vedieť, že telefón môže byť alebo bude odcudzený poškodenej násilím, alebo za použitia násilia. K takejto vzájomnej dohode medzi obžalovaným L. a obžalovaným Y. nedošlo, pričom obžalovaný L. jednoznačne uviedol, že chcel, aby poškodenej zmizol telefón a aby to obžalovaný Y. zariadil. Nemožno preto, keďže neboli zabezpečené žiadne iné dôkazy, uznať obžalovaného L. vinným z návodu za zločin lúpeže len preto, že obžalovaný L. sa dňa XX.XX.XXXX dozvedel, že poškodená bola prepadnutá a i napriek tejto skutočnosti obžalovanému Y. zanesol dohodnuté peniaze, keďže o tom, akým spôsobom bolo poškodenej odcudzený telefón a že pri tomto bolo použité násilie, pred spáchaním tohto činu vôbec nevedel.

Pokiaľ ide o konanie obžalovaného Y., na rozdiel od obžaloby, bolo jeho konanie kvalifikované len ako spolupáchateľstvom spáchaný zločin lúpeže podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák., pretože spoločným konaním proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, keď potom, čo prijal objednávku od obžalovaného L., aby zariadil zmiznutie mobilného telefónu poškodenej F., tento to urobil takým spôsobom, že poškodenú F. spoločne s doposiaľ nestotožnenou osobou prepadol, pričom použil proti jej telu fyzické násilie, odviekol ju k dodávke, na ktorej prišiel a prikázal jej, aby potom čo odíde, tam ostala aspoň 30 sekúnd, pričom násilím jej odcudzil mobilný telefón. Nebolo preukázané, že by sa tejto lúpeže dopustil na objednávku, ale bolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný Y. spolu s ďalšou nestotožnenou osobou sa zmocnili mobilného telefónu patriaceho poškodenej a to za použitia násilia, pričom obžalovaný L. nežiadal obžalovaného Y. o zmiznutie telefónu, príp. aj za použitia násilia. To, že obžalovaný Y. pri odcudzení mobilného telefónu poškodenej použil násilie, podľa názoru odvolacieho súdu tým prekročil rámec dohody s L., keď sa mal iba zmocniť mobilného telefónu a nie pri tom použiť aj násilie. Na základe týchto skutočností potom súd konanie obžalovaného kvalifikoval len ako zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák.

Pri ukladaní trestu obom obžalovaným odvolací súd postupoval podľa zásad pre ukladania trestov uvedených v § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. Z týchto ustanovení vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatelja spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatelja, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovaný L. od zamestnávateľa G. s.r.o. bol hodnotený kladne, doposiaľ súdne trestaný nebol a nedopustil ani žiadneho priestupku. Bola u neho zistená jedna poľahčujúca okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), pričom žiadne ďalšie ani poľahčujúce ani priťažujúce okolnosti zistené neboli. Za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. je možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky, pričom pri prevahe poľahčujúcich okolností odvolací súd upravil trestnú sadzbu v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a ukladal mu trest v sadzbe 0 až 16 mesiacov. Za primeraný v jeho prípade považoval trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, t.j. v polovici trestnej sadzby, pričom výkon tohto trestu mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a zároveň mu vzhľadom na to, že si u inej osoby objednal odcudzenie mobilného telefónu svojej priateľky, s ktorou mal milostný vzťah a tento chcel pred svojou manželkou zatajiť tým, že sa zbaví mobilného telefónu poškodenej, mu určil aj probačný dohľad nad jeho správaním sa v skúšobnej dobe vo výmere 2 roky. Zároveň mu uložil aj povinnosť spočívajúcu sa v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej F. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Nestotožnil sa však s uložením aj ďalšej povinnosti a to osobne sa ospravedlniť poškodenej F., ktoré by bolo kontraproduktívne k tomu, že mu bol uložený príkaz sa k nej nepribližovať. Tomuto obžalovanému bol uložený aj trest prepadnutia veci a to mobilného telefónu zn. iJ. 6 S, bielozlatej farby, v čiernom puzdre, so SIM kartou a hodiny zn. C. Watch, pretože patrili obžalovanému a boli použité na spáchanie trestného činu v zmysle § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a podľa § 60 ods. 5 Tr. zák., vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

K osobe obžalovaného H. Y. súd zistil, že bol riadne zamestnaný u zamestnávateľa J. F. - L.sk, ako výjazdový servisný technik. Zo zamestnania je hodnotený kladne. Trvalý pobyt má evidovaný R. XXX/XX, F.. Na komisii verejného poriadku v mieste trvalého pobytu riešený nebol. Na verejnosti vystupuje slušne. Doposiaľ bol dvakrát súdne trestaný z toho v oboch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Spáchal desať priestupkov na úseku dopravy, za ktoré bol postihnutý pokutou. Z výkonu väzby je hodnotený kladne.

U tohto obžalovaného odvolací súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák., ani žiadne priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr. zák. Námetka obžalovaného Y., že mala mu byť priznaná poľahčujúca okolnosť, že sa k spáchaniu trestného činu priznal, pokiaľ ide o prečin výtržníctva uvedený v bode l/ napadnutého rozsudku, odvolací súd udáva, že na to, aby bolo možné priznať túto poľahčujúcu okolnosť, je potrebné, aby obžalovaný priznal celú trestnú činnosť kladenú mu za vinu a túto aj úprimne oľutoval, teda nestačí, ak sa priznal len k jednému konkrétnemu skutku a ostatné skutky popieral, pretože mu je ukladaný trest ako celok za všetky ním spáchané trestné činy. U obžalovaného odvolací súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť i keď spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), pretože obžalovanému bol ukladaný trest odňatia slobody úhrnný v zmysle § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.,

t.j. aplikoval asperačnú zásadu, keďže sa dopustil dvomi samostatnými skutkami prečinu a zločinu a teda nemohol na okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov, prihliadnuť ako na priťažujúcu okolnosť, lebo by tak došlo k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti v neprospech obžalovaného.

Obžalovanému bol ukladaný teda, ako vyplýva z hore uvedeného, trest za dva trestné činy a to jeden prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., z ktorého bol právoplatne uznaný vinným v bode 1/ rozsudkom Okresného súdu Topoľčany zo dňa 21.10.2020 sp. zn. 1T/36/2019 a zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pričom pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby za zločin lúpeže, ktorá trestná sadzba je najprísnejšie trestná a to vo výmere 3 až 8 rokov.

Nakoľko obžalovaný spáchal viacerými skutkami viac úmyselných trestných činov, a jeden z nich je zločinom, súd pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák., uložil obžalovanému úhrnný trest a zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu, t.j. ukladal obžalovanému trest v rámci takto upravenej trestnej sadzby. Z trestných činov, za ktoré súd obžalovaného uznal vinným, je najprísnejšie trestný zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20 k § 188 ods. 1 Tr. zák., za ktorý zákon stanovuje trestnú sadzbu 3 až 8 rokov. Pri aplikácii § 41 ods. 2 Tr. zák. sa tak horná hranica (8 rokov) zvyšuje o jednu tretinu. Po úprave potom obžalovanému ukladal úhrnný trest v rozmedzí 3 roky až 10 rokov a 8 mesiacov. Nebolo chybou súdu I. stupňa tak, ako sa domnieval prokurátor, že trest bol obžalovanému ukladaný nezákonne, keď súd I. stupňa použil aj ustanovenie § 41 ods. 1 Tr. zák., pretože v tomto ustanovení je upravené vo všeobecnosti ukládanie úhrnného trestu za viac trestných činov, pričom je tu stanovené, že úhrnný trest sa ukladá za trestný čin, ktorý je z nich najprísnejšie trestný.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol síce pred spáchaním trestných činov trestaný, obidve odsúdenia má ale zahladené, bol zamestnaný a kladne hodnotený v mieste bydliska, s poukazom na charakter spáchanej trestnej činnosti, keď sa násilím dopustil na mladej žene, ktorú prepadol pri ceste do práce len s úmyslom zmocniť sa jej mobilného telefónu, avšak tejto spôsobil zranenia, v dôsledku ktorých musela byť hospitalizovaná, súd tomuto ukladal trest nepodmienečný. Súd uložil tomuto obžalovanému trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby, pričom za primeraný trest považoval trest odňatia slobody vo výmere 4 roky.

Tento trest považoval aj odvolací súd za dostatočný na prevýchovu obžalovaného na uvedomenie si nesprávnosti svojho konania a zároveň tento trest vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a a bude pôsobiť aj preventívne voči iným možným páchatel'om trestnej činnosti.

V zmysle § 48 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. odvolací súd obžalovaného zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Aj tomuto obžalovanému bol uložený trest prepadnutia veci a to mobilného telefónu zn. P., model NEM-L21, čiernej farby so SIM kartou a mikiny bielej farby s kapucňou, nakoľko sú v jeho vlastníctve a boli použité na spáchanie trestného činu v zmysle 61 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. a podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vyslovil, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát.

Na rozdiel od súdu I. stupňa súd zaviazal oboch obžalovaných nahradiť poškodenej F. škodu v sume 350,- eur tak, ako si ju uplatnila v prípravnom konaní v zmysle § 287 ods.1 Tr. por., keďže za túto škodu zodpovedajú obaja obžalovaní a nie iba obžalovaný Y., ktorý sa násilím tohto mobilného telefónu zmocnil, ale aj obžalovaný L., ktorý ho o odcudzenie mobilného telefónu požiadal. Pokiaľ na hlavnom pojednávaní poškodená žiadala aj náhradu škody ako odškodné, neuviedla výšku tejto škody a preto ju súd s týmto nárokom, resp. zvyškom nároku na náhradu škody odkázal podľa § X88 ods. 2 Tr. por. na civilný proces.

Týmto rozsudkom bolo rozhodnuté o všetkých odvolaniach, tak obžalovaného Y., ako aj obžalovaného L., keďže vo výroku o vine bola upravená výška spôsobnej škody odcudzením mobilného telefónu z 370,- eur na 360,- eur tak, ako bola stanovená znalcom a v rozsudku nesprávne uvedená a zároveň bolo rozhodnuté aj o odvolaní prokurátora, ktoré podal v neprospech obžalovaného, keďže zaviazal oboch obžalovaných k náhrade škody poškodenej.

S poukazom na hore uvedené bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.